

[Tommy Dinesen]

hed for, eller det er tradition, at det altid er pengene, man diskuterer.

Hr. Helge Sander mente, at dette var nye afgifter og sådan noget. Jeg kunne ikke lade være med at tænke på, at da hr. Helge Sanders kollega fru Charlotte Antonsen talte under behandlingen af lovforslag nr. L 19 – som drejer sig om, at man nu skal til at betale mere, når man f.eks. skal have kurser på AMU-centre – var det de helt store armbevægelser, der var fremme; da var det nemlig brugerbetaling, der var vejen, og hvis ikke vi fik brugerbetaling, fik vi ikke nogen skattelettelser. Nu er det altså det stik modsatte, der bliver sagt, nu er det en ny skat.

Jamen altså, de samme penge skal da ind, der er vel ikke så meget at spille om. Vi har et samfund, hvor der er nogle arbejdsskader, der koster så og så meget, og derfor skal de penge ind, uanset hvor de kommer fra. Derfor synes jeg, der er lidt hulhed i argumentationen om, at brugerbetaling ikke duer på bare det her område; det er jo næsten det eneste område, hvor man ikke kan bruge det.

Hr. Niels Højland sagde også, at det var en ny skat, og at der ikke var nogen besparelser ved det her. Jo, besparelserne er bare langsigtede, for det er forebyggelse. Fordelen ved at sørge for et godt arbejdsmiljø er jo netop, at det i sidste ende viser sig, at der er en plusside; det kan godt tage nogle år, inden den viser sig, men den kommer da, det er noget, der siger sig selv. Ellers var der heller ikke nogen grund til at sende folk på hospitalet, hvis ikke der var en fordel ved at helbrede dem.

Fru Lone Dybkjær var inde på, at Arbejdstilsynet skulle gøres mere synligt. Det er jeg meget enig i, og det kan da godt ærgre mig, at vi først hører om denne synliggørelse nu, og at fru Lone Dybkjær nu også sætter spørgsmålstegn ved, om de besparelser, der har været på Arbejdstilsynet, skal fortsætte. Der var jo et forslag til finansloven fra Socialdemokratiet og SF på 20 mio. kr., som ville få Arbejdstilsynet op på det antal, hvor det havde været før, altså godt og vel 800 ansatte. Det er selvfølgelig svært at sige, hvor mange der skal være, det ved jeg godt, men der har aldrig før været under 800 ansatte. Der bliver jo ikke færre problemer, der bliver ikke færre, der forsker i dem, og vi får en større viden.

Derfor bliver der også flere sygdomme, det bliver bare nogle andre, det gælder alenearbej-

de, det gælder psykisk arbejdsmiljø. Vi har også fået en henvendelse i Arbejdsmarkedsudvalget, som går ud på, at en af de få arbejdspsykologer, der ved noget om det, nu bliver fyret, selv om det er dér, man burde satse i fremtiden, i hvert fald ifølge SF. Men jeg forstod på fru Lone Dybkjær, at besparelserne på Arbejdstilsynet ikke skal fortsætte, og det synes jeg da er godt.

Jeg synes ærlig talt heller ikke, at det er tit nok, at vi diskuterer arbejdsmiljøet. Jeg ved ikke hvorfor. Som også fru Lone Dybkjær var inde på, da fru Lone Dybkjær var miljøminister, diskuterer vi altid det ydre miljø, men ikke det indre miljø.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at Arbejdsmarkedsudvalget har fået en invitation til, at udvalget kunne komme til Kalundborg, hvor man har nogle virksomheder, bl.a. Novo og Statoil, som har lavet nogle ting på arbejdsmiljøområdet. Jeg tror nok, det er noget af det bedste, der findes i Danmark, og man har virkelig brugt millioner. Og når jeg godt vil bruge behandlingen af dette beslutningsforslag til en invitation dertil, er det selvfølgelig, fordi virksomhederne er stolte af det, de selv går og laver. Det vil vi godt vise Arbejdsmarkedsudvalget.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg vil godt gøre en enkelt bemærkning til fru Lone Dybkjær, der havde intentioner om at skabe større debat og få større åbenhed omkring Arbejdstilsynet og Arbejdstilsynets arbejde. Jeg vil gerne sige, at hvis vi fra Arbejdsministeriets side kan gøre noget til, at det kan finde sted, så gør vi det meget gerne.

Vi synes, det er en god idé, at der er så megen åbenhed som overhovedet muligt omkring det, vi laver i Arbejdstilsynet, og vi forsøger faktisk i ganske stor udstrækning at orientere pressen om, hvad vi foretager os. Når vi starter en ny kampagne, forsøger vi at orientere om det, og vi forsøger også at orientere om de resultater, der kommer ud af det.

Hvis medlemmer af Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg har interesse i at aflægge besøg på forskellige institutioner, Arbejdsmiljøinstituttet osv., så skal man være hjertelig velkommen. Ja, jeg kan ikke undlade den lidt syrlige bemærkning, at vi faktisk har sendt en sådan invitation til Arbejdsmarkedsudvalget, men vi måtte aflyse arrangementet på grund af manglende tilslutning. Det var vi egentlig en lille smule kedede af.